

# VELIKONOCE

*JSOU VÝZNAMNĚJŠÍ*

*NEŽ VÁNOCE*

---

*Křesťanské Velikonoce se mi jeví jako dost kruté svátky. Vánoce jsou idylické, i když rodit v chlévě asi také idyla nebyla. Proč se říká, že Velikonoce jsou významnější než Vánoce?*

Velikonoce jsou slavením Ježíšovy smrti na kříži a jeho vzkříšení. Připomínají nám význam oběti ve prospěch druhých a zároveň to, že smrt není konečným slovem lidského konání, ale že ve smrti máme naději přejít do nového života, který nám otevřel právě Ježíš. Proto jsou Velikonoce nejvýznamnějším křesťanským svátkem. Značí zrození nového života, který otevírá nové možnosti už během našeho pozemského putování.

*Kdy se slaví Velikonoce? Slyšela jsem že jsou pokaždé jindy. Je to pravda?*

Datum Velikonoc se řídí datem prvního jarního úplňku. Neděle velikonoční je vždy po prvním jarním úplňku. Datum kolísá od 22.3. do 25.4.

---

*Zpracováno podle rozhovoru s biskupem Václavem Malým na webu [www.vira.cz](http://www.vira.cz)*

*VELIKONOCE NA INTERNETU: [WWW.VIRA.CZ/VELIKONOCE](http://WWW.VIRA.CZ/VELIKONOCE)*

***Zajímalo by mě, proč musel být Kristus zabit.  
Má to význam? Proč mu Bůh nepomohl?***

Ježíš naplnil předpovědi Starého zákona, kde je řečeno, že věrný Boží služebník položí život za mnohé. Ježíšova smrt je důsledkem a vyvrcholením jeho celoživotního postoje naprosté odevzdanosti a věrnosti, Božího příklonu vůči lidem. Přijal bezmoc kříže, aby se projevilo jeho vydání se Boží moci, která se ukázala v Ježíšově vzkříšení.

***Porad'te mi, prosím, jak užitečně prožít  
Velikonoce. Zdá se mi té symboliky, významů  
a obřadů velice mnoho, až se v tom ztrácím  
a Velikonoce často jen „přežiji“.***

Chápu, že nelze prožít symboliku Velikonoc v celé její šíři a bohatosti. Není vůbec na škodu, když se vždy o Velikonocích soustředíte na jeden z významných momentů tajemství Ježíšovy smrti a vzkříšení.

***Nemůžu se dopočítat čtyřiceti postních dnů.  
Kdy končí postní doba a kdy začínají Velikonoce?***

Velikonoce začínají večerní bohoslužbou na Zelený čtvrtek. Postní doba začíná na Popeleční středu a 40 dní se počítá od Popeleční středy do Bílé soboty, ale bez započtení postních nedělí.

## ***Proč vlastně věříte v Boha? Co to pro vás znamená? Jak jste uvěřil? Máte také krize víry?***

Víra v Boha mě vede k pokoře, že nejsem pánem svého života, ani stvoření, jehož jsem součástí. Víra mi dává naději a zkušenost, že jsem někým přijat navzdory své hříšnosti a nedostatečnosti. Přijat v plném slova smyslu, bez výčitek.

Víra mi umožňuje hluboce zakusit, co znamená odpuštění. A dává mi sílu odpouštět i druhým. Je pro mě povzbuzením odpovědně žít a povstávat i ve chvílích slabosti a selhání. A dává mi výhled na nový život, přesahující všechny lidské představy, aniž mě zbavuje odpovědnosti za pozemské putování. Víra pro mě vůbec není těšínským jablíčkem nebo únikem z reality, ale naopak mi pomáhá žít realitu v plné šíři a hloubce. Pomáhá mi také dávat smysl bolestem i nepříjemným chvílím, zklamáním.

A jak jsem uvěřil? Rodiče mi dali příklad neformální a hluboce zakoušené víry. A to byl ten nejlepší vklad do života. Cesta víry je pro mne procesem, nikdy jsem ji neztratil, ale přiznám, že přicházejí časy únavy, pochybností, ale i toto vidím jako něco, co může mou víru pročišťovat a zbavovat laciného zjednodušování a ideologizace.

## ***Co pro vás osobně Velikonoce znamenají?***

Velikonoce jsou pro mě povzbuzením na cestě oproštění se od všech zbytečností k tomu podstatnému. Žít jako Ježíš ve službě druhým (i když tomu zdaleka nedostačuji) a nepoměřovat smysl života úspěchem, prosazením se, ale ochotou být pro druhé a umět pro to něco obětovat. Velikonoce jsou pro mě rovněž nadějí, že smrt je branou do nového života.

## ***Jak se modlíte?***

Pravidelně se modlím každý den tzv. denní modlitbu církve, která má svůj přesný postup a předepsané texty. Snažím se každý den alespoň půl hodiny zůstat v naprostém tichu a přitom meditovat a modlit se vlastními slovy. Toto ztišení a pokud možno naprosté zklidnění, oproštění od všech momentálních starostí a nároků pokládám za východisko veškeré mé činnosti. Získávám tím zdravý odstup od všeho dění, jehož jsem součástí, a pomáhá mi to dobře zhodnocovat, co je důležité v mém životě a konání. Pokud je méně náročný den, snažím se tuto chvíli prodloužit na jednu hodinu. Kromě toho slavím liturgii, tj. bohoslužbu, která je rovněž nejen osobní modlitbou, ale i modlitbou společenství církve, jejíž jsem součástí.